

gjennemføres — jeg hørter rent fra de Principer, der ligger til Grund for det — vil det være til Held for Alle i Samfundet, og ikke blot for enkelte Klasser. Der er ingen enkelte Klasser, som særlig begunstiges. Det finder jeg er et Held ved dette Lovforslag, at vi Alle med Tilfredshed kunne tage imod det; saa er det for mig mindre vigtigt, ja, jeg kan maasse sige ligeegyldigt, fra hvem selv Tanken er kommen frem. Jeg kan selv have haft en god Tanke en Gang; det glæder mig, at ogsaa Andre kunne have en god Tanke. Det finder jeg ikke, at der med Føje kan siges Noget imod, og den ærede Ordfører har, som det synes mig, selv paavist, at virkelig socialistisk er dette Forslag ikke. Det sigter til at forbedre uheldige og usunde Tilstande i en stor By. Det er Noget, vi Alle kunne sympathisere med, naar det lykkes. Det ærede Medlem talte endvidere om Principerne og mente, at vi her kom ind paa en uheldig Vej; jeg vil i Anledning deraf, næst efter, hvad den høitærede Finanzminister bemærkede, atter minde om Arbejdsløshedsloven. Der have vi gjort Brud paa Principer, som vi jo for Næsten i den Retning gjøre saa tidt. Og jeg tror ikke, at vi skulle lade os afholde fra nogen god Handling af Hensyn til noget Slags Principrytteri, uagtet man jo ganske vist skal være forsigtig i den Retning. — Saa blev det sagt fra det ærede Medlems Side, at det er altfor Lidt, der bydes til Gjennemførelsen af disse store Spørgsmaal. Ja, det er jo altid vanskeligt at sige, hvad der er Meget, og hvad der er Lidt. Jeg tillod mig før at fremhæve et enkelt Byggeforetagende, som er fket her i Kjøbenhavn, og paaviste, at man der havde gennemført det med forholdsvis ringe Hjælp. Jeg tror, at der kan gjøres store Ting med det, som her bydes. Alt kan ikke gennemføres dermed, det veed jeg nok, men jeg vil forresten gjøre opmærksom paa, at jeg har set og talt ogsaa med Andre om Planer til Forbedring af Kjøbenhavnske Forhold i den Retning, og man har ment, at man kunde gjøre overordentlig store Ting ved Nedrivning af disse daarlige Kvarterer, ved Gjennembygning af en hel ny Passage fra Boulevarden og hen mod Gammelholm eller hen ad den Vej til, og at man kunde gjøre det paa en saadan Maade, at der kunde blive en næsten 30 Alen bred Gade, hvad der efter min Mening er urimeligt, jeg synes, at man maatte kunne være glad ved en almindelig Gade. Man har beregnet det ganske Løst og er kommet til, at det kan gjøres med et Offer af omtrent 5 Mill. Kroner. Jeg tror nu, at denne Beregning ikke ganske holder Stif. Men sige vi nu, i Overensstemmelse

med de Tal, vi have hørt: vi tilbyde her i dette Lovforslag 3 Mill. Kr., saa vil det ikke kunne nægtes, at det er et overordentlig smukt Tilbud ogsaa fra denne Side her, fra Rigsdagen og fra Regjeringen til Kjøbenhavns Kommune. Hvis den saa siger: Ja, vi kunne altsaa gennemføre det med et Offer af 3 Mill. Kr., og dem laane vi til en Rente af 3 pCt., det bliver 90 000 Kr. om Aaret, saa bliver Udgiften tilligemed 1 pCt. til Amortisation 120,000 Kr. om Aaret. Det var dog vel værd for Kjøbenhavns Kommune at tage under Overveelse, om det ikke kunde ste. Jeg nævner dette blot, naar man kommer med disse Tal og siger, at det er for Lidt, der bydes; det behøver det ikke at være, selv om det ikke er overordentlig store Ting, der kunne naaes derigennem. Min Stilling til Sagen er den, at jeg ikke har været med til at skrive dette Lovforslag eller anbefale det for at vise en Høflighed eller en vis Villighed mod Noget, men fordi jeg tror, at det kan have sin betydelige Virkning. — Dernæst sagde det ærede Medlem, at det var underligt, at man i § 2 vilde give Penge til Foreninger til Opsørelse af endnu flere Boliger, naar der staar 2,000 à 2,500 Leiligheder ledige. Da den ærede Finanzminister rørte derved, saa skal jeg fremhæve, at der staar „indtil Udgangen af 1897“. Det have vi udtrykkelig sagt, og Grunden til, at vi sætte denne sene Periode, er, at det er muligt, at Forholdene ere saaledes, at der for Diebliffet ikke er Trang, men saa kan den jo komme senere, og saa ydes ogsaa Hjælpen senere. Søvrigt nævnte jeg strax, at der er Punkter baade i Kjøbenhavn og paa Kristianshavn, hvor der for Diebliffet kan hjælpes, og hvor det aldeles ikke kommer i mindste Kollision med de Arbejderleiligheder, som staa ledige i Byen, der kan man rive gamle Kæser ned, hvor der bor mange Mennesker sammen, og bygge op, saaledes at der kan boes. — Saa siges det, at det er for dyre Boliger for Folk, naar de skulle bo i Centrum af Byen, men dertil svarer jeg: ja, det kan være, det bliver dyre Boliger, men om det bliver for dyre Boliger, det veed hverken den ærede Ordfører for Mindretallet eller jeg. Det er sikkert nok, at naar man vil bo i Midten af Kjøbenhavn, maa man give mere Leie, end naar man boer i Hertanterne, men de, der bo i Midten af Byen, betale Mere, fordi de tjene Mere, de kunne ogsaa betale dyrere Boliger, der betales allerede nu enorme Leier. Hvad Underligt er der saa i, at vi yde Hjælp med billige Laan til dem, som ville bygge Boliger, naar det gjøres noget mere sandsynligt, at der kan blive billigere Boliger, Arbejder-